

טיפות לעשות שדים (מק"מ) **לֹא דִידָךְ וְלֹא בְעַדְבְּךָ**. לא שלך הטיפות ולא בגורלך **הַטֹּב הַטֹּב**, שובי שובי לנוקבה דתהום רבה (מק"מ) **יִמָּא אֶתְרֵגִישָׁא**, לים תלכי שהיא אמא והיא תרעיש ותרוצץ את מוחך **גַּלְגַּלֵּי לֵידָךְ קָרְאֵן**, הגלים לך קוראים לחזור לנקב תהום רבה (מק"מ) **בְּחֹלְקָא קְרִישָׁא אֶתְחִידְנָא**, בחלק הקדושה שהיא המלכות אני אחוזו והיא כנגד אשתו (מק"מ) **בְּקְדוּשָׁה דְּמִלְפָּא אֶתְעַטְפְּנָא**. ובקדושת המלך שהוא ז"א שהוא כנגד האדם אני מתעטף בסדין שת"ח מאפיל בטליתו כדי שלא יתאחזו החיצונים (מק"מ).

עצות מרשב"י לשמר התינוק מפני המזיקים

וְלַחֲפִיא לִיהּ לְרִישִׁיהּ וְלֶאֱתִתִּיהּ עַד שְׁעֵתָא חָדָא, ויכסה את ראשו ואת ראש אשתו עד שעה אחת לאחר הזיווג (אור החמה) **!וְכֵן בְּכָל זְמָנָא**, עד ג' יומין לקליטה, וכן בכל זמן עד שלשה ימים כדי קליטת הזרע **דְּכָל הֶרְפָּבָה דְּלֹא קוֹלְטַת לְג' יוֹמִין**, תוב ליתא קוֹלְטַת. כיון שכל הרכבה שאינה קולטת עד שלשה ימים שוב אינה קולטת [קמ] **וּבְסִפְרָא דְּאִנְחָא אֲשִׁמְדָּאֵי לְשִׁלְמָה מְלָפָא אָמַר**, אולם בספר של אשמדאי מלך השדים שהניח לשלמה כתב **הִתְלַתִּין יוֹמִין**. שעד שלושים יום מזמן העיבור צריך להזהר באזהרות אלו **!וְאָמַר דְּלִבְתָּר דְּסִיִּים עוֹבְדָא**, וכתב שלאחר שסיים את מעשה התשמיש **לִישְׁדֵי מִיִּין צְלִילָן סוֹחְרֵינִיהּ**

אור הרשב"י

[קמ] דס"ל לרשב"י שאשה מתעברת סמוך מתעברת עד הטבילה הבאה ולכן לאחר שלשה לטבילתה ואם לא נתעברה או שוב אינה ימים לא צריך להזהר בזה (מק"מ).

הלימוד היומי

לְעֵרְסִיהָ. ישפוך מים צלולים סביב מיטתו והוא איזה טיפות כמו מים אחרונים ונטוֹרָא דְכָלָא. (לְבַתֵּר). וממשיך רשב"י לומר עצה לשמירת התינוק לאחר שנולד שלא תזיקהו הלילי"ת.

עצה לאשה המינקת

מֵאֵן דִּינִקָא לְרַבֵּיא, אשה שמנקת לתינוק לֹא תִזְדוּוג לְבַר נֶשׁ, אֶלָּא בְשַׁעְתָּא דִּרְבֵּיא נָאִים. לא תזדווג עם בעלה אלא שהתינוק ישן וּלְבַתֵּר לֹא תִנִּיק לֵיהּ, ולאחר מכן לא תניק אותו עַד שַׁעְתָּא חָדָא, כְּתָרִין מִיָּלִין, עד שעה אחת כשיעור מהלך שני מיל או חֶד מִיֵּל, או לפחות מיל אחד [קמא] אִי לֹא יִכְלָא בְּגִין צַעֲרָא דִּרְבֵּיא, בְּזַמְנָא דְאִיהוּ בָּבִי. ואם לא יכולה להמתין כי התינוק בצער תניק מתי שהוא בוכה וּבְדָא לֹא מוֹסְתָפִי מְנָה לְעֶלְמִין. ובזכות זה לא יפחד ממנה התינוק לעולם והיינו שלא יהיה נכפה (רמ"ק).

העוסק בתורה מתעטר בעטרה של השם הקדוש

זָכַאִין אֵינּוֹן צְדִיקָאִיא, אשרי אותם הצדיקים דְּקוֹדְשָׁא בְּרִין, הוא אוליף לון רִזִין עֲמִיקִין דְּלַעֲיָלָא וְתָתָא, שהקב"ה לימד אותם את הסודות העמוקים העליונים והתחתונים בנסתר ובנגלה שזה הרפואה (רמ"ק) וְכָלָא בְּגִין אֲוִרֵיתָא, והכל בגלל התורה דְּתָא

אור הרשב"י

[קמא] ושיעור מיל הוא ח"י דקות (שו"ע תנ"ט ב).

הלימוד היומי

אֹרֵייתָא, מָאן דִּישְתַּדַּל בָּהּ, כִּי הַתּוֹרָה מִי שְׁעוּסָק בָּהּ וְנִלְחַם עֲלֶיהָ
 מִתְעַטֵּר בְּעֵטְרֵין דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, מִתְעַטֵּר בַּעֲטֵרָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
 מִמּוֹחֵץ שֶׁל ז"א (מק"מ) דְּהָא אֹרֵייתָא שְׂמָא קְדִישָׁא הוּא. כִּי הַתּוֹרָה
 הִיא שֵׁם קְדוֹשׁ. וי"א שֶׁכֵּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה דֵּהֵינּוּ תַחֲבֵר כֹּל אוֹתוֹתֶיהָ זֶה שֵׁם אֶחָד קְדוֹשׁ
 וּמָאן דִּישְתַּדַּל בָּהּ, אֶתְרִשִׁים וְאֶתְעַטֵּר בְּשָׂמָא קְדִישָׁא,
 וּמִי שְׁעוּסָק בָּהּ נִרְשָׁם וּמִתְעַטֵּר בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ וּכְדִין יַדַּע אֲרַחֲיִין סְתִימִין, וְאִז
 יוֹדַע דְּרַכִּים נְעֻלְמִים וְרִזִּין עֲמִיקִין דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְסוּדוֹת עִמּוּקִים
 שְׁלִמְעֵלָה וְלִמְטָה וְלֹא מְסַתְּפֵי לְעֵלְמִין. וְלֹא מִפְחָד לְעוֹלְמִים [קמ"ב].

אדם וחווה עברו על ציווי הקב"ה ואכלו מעץ הדעת והאשה היא חטאה בתחילה
 תָּא תָּזִי, בֵּא וְרֵאדָה (דף י"ט ע"ב) בְּהֵוֹא יוֹמָא בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁנִּבְרָאוּ אָדָם וְחוּוֹה
 (דְּמִשְׁק אֲלִיעֵזֹר) אֶתְפַּקְדוּ עַל אֵילָנָא חַד, נִצְטוּוּ עַל אֵילָן אֶחָד שֶׁלֹּא
 לֵאכּוֹל מִמֶּנּוּ שֶׁהוּא עֵץ הַדַּעַת וְעָבְרוּ עַל פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיהוּן, וְעָבְרוּ עַל
 צִוּוּי אֲדוֹנָם וּבְגִין דְּאֶתְתָּא הִיא חֲבַת בְּקַדְמִיתָא, וּבִגְלַל שֶׁהֵאֵשָׁה
 חֲטָאָה הֶרְאֵשׁוּנָה וְאֶתָּא עָלָה הֵהוּא נְחָשׁ, וּבֵא עֲלֶיהָ אוֹתוֹ נִחַשׁ דֵּהֵינּוּ
 שֶׁנִּמְשַׁכָּה אַחֲרַיִךְ הַקְּלִיפָה וְשִׁלְטַת בַּהּ הַנְּחָשׁ (רמ"ק) בְּתִיבָא, כְּתוּב עַל חוּוֹה (בְּרֵאשִׁית ג')

אור הרשב"י

אמר ליה והכתיב אשרי אדם מפחד תמיד אמר
 ליה ההוא בדברי תורה כתיב ומבואר שהעוסק
 בתורה ולא הוטא לא מפחד לעולם.

[קמ"ב] עיין מסכת ברכות דף ס ע"א ההוא
 תלמידא דהוה קא אויל בתריה דרבי ישמעאל
 ברבי יוסי בשוקא דציון חזייה דקא מפחיד
 אמר ליה חטאה את דכתיב פחדו בציון חטאים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

וְהוּא יִמְשׁוּל בְּךָ. ולכן כתוב והוא ימשול בך שבתחילה אדם וחווה שוים היו ולאחר החטא הוא משל בה (רמ"ק) מִכָּאן וּלְהִלָּאָהּ, בְּכָל זְמַנֵּין דְּגוּבְרִין אֲשֶׁתְּכֶחוּ חֵיבִין קָמֵי קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, מכאן ואילך בכל הזמנים שאנשים נמצאים חייבים לפני הקב"ה הָא אִוְקִימְנָא דְאִינוּן נָשִׁים (דְּלְעִילָא) מִסְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיָּא, הרי העמדנו שאותן הנשים מהצד של הדין הקשה שהם חו"ב דנוגה דבי"ע שהם סוד שתי נשים זונות (מ"א ג טז) (מק"מ) זְמַנֵּין לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהוֹן, מִסְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיָּא, מזומנות לשלוט עליהם הגברים מצד הדין הקשה הָדָא הוּא דְכְתִיב, זהו שכתוב (ישעיה ג) עַמִּי נֹזְעִים מְעוֹלִל מוּשְׁלִי לִיצְנִים (רש"י) וְנָשִׁים מְשֻׁלוּ בּוּ, נָשִׁים מְשֻׁלוּ בּוּ וְדָאֵי. שהנשים מדין הקשה משלו בו.

הנשים הללו הן כוחות הדין של המלכות

וְאֵלֵין אֶקְרוּן ואלו הנשים נקראות לְהַטְחָרְבַּת הַמְּתֵהֶפֶכֶת דהיינו נשים הללו הן כוחות הדין של המלכות הנקראת חרב, לָאוּ דְאִינוּן חָרְבַּת הַמְּתֵהֶפֶכֶת, לא שהן בעצמן חרב המתהפכת אֶלָּא לְהַטְחָרְבַּת הַחַרְב, אלא הכח והחוזק של חרב המתהפכת שזה המלכות מאותו חרב (רמ"ק) דְאֶקְרִי שְׁנִקְרָאת (ויקרא כו) חָרְבַּת נֹזְקֶמֶת נֶקֶם בְּרִית, (ישעיה לד) וכן חָרְבַּת לֵי"י מְלֹאָה דָם. שחרב זה המלכות שעושה דין הנרמו בדם (רמ"ק) וְהָהוּא לְהַטְחָרְבַּת הַמְּתֵהֶפֶכֶת, לְזְמַנֵּין גּוּבְרִין